

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 20. septembra 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Základné slobody – Články 21, 45, 49 a 63 ZFEÚ –
Smernica 2004/38/ES – Články 22 a 24 – Predkupné právo verejnej agentúry na pozemky
nachádzajúce sa v jej územnej pôsobnosti na účely realizácie sociálneho bývania – Bývanie pridelené
prednostne osobám, ktoré sa vyznačujú ‚silnou spoločenskou, hospodárskou, sociálnou alebo kultúrnou
väzbou‘ k uvedenej územnej pôsobnosti – Situácia, ktorej všetky okolnosti sa obmedzujú len na jeden
členský štát – Neprípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania“

Vo veci C-343/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný
rozhodnutím Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Holandskojazyčný prvostupňový
súd Brusel, Belgicko) z 19. mája 2017 a doručený Súdnemu dvoru 8. júna 2017, ktorý súvisí
s konaním:

Fremoluc NV

proti

Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest APB),

**Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlaams
Financieringsfonds),**

Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW),

Christof De Knop a i.,

za účasti:

Vlaams Gewest,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz (spravodajca), sudcovia C. Vajda, E. Juhász,
K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. mája 2018,

* Jazyk konania. holandčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Fremoluc NV, v zastúpení: P. Peeters, R. van Cleemput, P. de Bandt a J. Dewispelaere, advocaten,
- Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest APB) a Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), v zastúpení: P. Hofströssler a V. Sagaert, advocaten,
- Vlaams Gewest, v zastúpení: E. Cloots, S. Sottiaux a J. Roets, advocaten,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a J. Pavliš, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: H. Tserépa-Lacombe, M. Kellerbauer, L. Malferrari a F. Wilman, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 21, 45, 49 a 63 ZFEÚ, ako aj článkov 22 a 24 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Fremoluc NV na jednej strane a Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Agentúra pre pôdnu politiku a politiku bývania pre Flámsky Brabant, Belgicko, ďalej len „Vlabinvest APB“), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Flámsky fond na financovanie pôdnej politiky a politiky bývania pre Flámsky Brabant, Belgicko), Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (Flámska spoločnosť sociálneho bývania, Belgicko, ďalej len „VMSW“), Vlaams Gewest (Flámsky región, Belgicko) a pánom Christofom De Knopom a i. (ďalej len „spoločníci De Knop“) na druhej strane, ktorého predmetom je platnosť zmluvy o predaji nehnuteľného majetku, ktorý spoločníci De Knop predali Vlabinvest APB po tom, ako si uplatnila zákonné predkupné právo k týmto nehnuteľnostiam.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 22 smernice 2004/38, nazvaný „Územná pôsobnosť“, stanovuje:

„Právo pobytu a právo trvalého pobytu sa vzťahuje na celé územie hostiteľského členského štátu. Členské štáty môžu zaviesť územné obmedzenia práva pobytu a práva trvalého pobytu iba vtedy, ak sa rovnaké obmedzenia vzťahujú aj na jeho vlastných štátnych príslušníkov.“

- 4 Článok 24 ods. 1 tejto smernice, nazvaný „Rovnaké zaobchádzanie“, stanovuje:

„S výhradou takých osobitných ustanovení, ako sú výslovne uvedené v zmluve a v sekundárnom práve, všetci občania Únie, ktorí sa na základe tejto smernice zdržiavajú na území hostiteľského členského štátu, využívajú rovnaké zaobchádzanie ako so štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu v rámci pôsobnosti zmluvy. Výhoda tohto práva sa rozširuje na rodinných príslušníkov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu a ktorí majú právo pobytu alebo právo trvalého pobytu.“

Belgické právo

- 5 Podľa decret betreffende opdracht van de bevoegdheid inzake het voeren van een specifiek grond- en Woonbeleid voor aan de Provincie Vlaams-Brabant Vlaams Brabant (dekrét o prevode právomoci týkajúcej sa politiky v oblasti pozemkov a sociálneho bývania pre Flámsky Brabant na provinciu Flámsky Brabant) z 31. januára 2014 (*Moniteur belge* z 28. februára 2014, s. 17461) Vlabinvest APB je zodpovedná za uskutočňovanie politiky v oblasti pozemkov a sociálneho bývania vo Vlaams Brabant (provincia Flámsky Brabant, Belgicko), ktorá zahŕňa realizáciu projektov sociálneho bývania v obciach tejto provincie a disponuje na účely jej vykonania predkupným právom týkajúcim sa stavebných pozemkov nachádzajúcich sa v zónach renovácie a výstavby bytov v dvadsiatich šiestich obciach patriacich do jej územnej pôsobnosti a určených Vlaams regering (flámska vláda, Belgicko).
- 6 Besluit houdende het provinciaal reglement betreffende de werking en het beheer van [Vlabinvest APB] (nariadenie, ktorým sa stanovuje provinčné nariadenie o fungovaní a riadení [Vlabinvest APB]), z 25. februára 2014 (ďalej len „provinčné nariadenie z 25. februára 2014“), stanovuje územnú pôsobnosť Vlabinvest APB v tridsiatich deviatich obciach provincie Flámsky Brabant, definuje projekt sociálneho charakteru ako „projekt, ktorý bol alebo je úplne, alebo čiastočne financovaný... Vlabinvest APB na účely ponúkajú bytov alebo pozemkov za výhodných podmienok“, a stanovuje podmienky príjmu, pokiaľ ide o prístup k bytom na prenájom a predaj.
- 7 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:

„§ 1. Riadiaci výbor Vlabinvest APB ponúka na prenájom, dlhodobý prenájom alebo predaj byty a pozemky zahrnuté do projektu sociálneho bývania financovaného... Vlabinvest APB po vyhodnotení potenciálnych nájomcov, dlhodobých nájomcov alebo kupujúcich hodnotiacim výborom...“

§ 2. Pre ponuky nehnuteľností na bývanie alebo pozemkov v rámci projektu sociálneho bývania uvedeného v § 1... platí absolútna prednosť pre potenciálnych nájomcov, dlhodobých nájomcov alebo kupujúcich, ktorí sa vyznačujú silnou spoločenskou, hospodárskou, sociálnou alebo kultúrnou väzbou k dotknutej územnej pôsobnosti.“

- 8 Podľa § 2/2 Besluit van de Vlaamse regering betreffende de voorwaarden voor de overdracht van onroerende goederen door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en de sociale huisvestingsmaatschappijen ter uitvoering van de Vlaamse Wooncode (nariadenie flámskej vlády, ktorým sa stanovujú podmienky prevodu pozemkov Flámskej spoločnosti pre bývanie a spoločnosti pre sociálne bývanie na účely vykonania flámskeho zákonníka o bytoch) z 29. septembra 2006 (*Moniteur belge* z 13. novembra 2006, s. 60628), v znení Besluit van de Vlaamse regering (nariadenie flámskej vlády) zo 4. apríla 2014 (*Moniteur belge* z 11. júla 2014, s. 53261, ďalej len „nariadenie z 29. septembra 2006“):

„... Prednosť pri prevode nehnuteľností na bývanie a pozemkov v rámci projektu sociálneho bývania, ktorý je čiastočne financovaný prostriedkami... z Vlabinvest APB, sa uplatňuje až po uplatnení prednostného práva uvedeného v § 2 ods. 2 [nariadenia provincie z 25. februára 2014]... pre súkromnoprávne osoby, ktoré potrebujú bývanie a ktoré sa vyznačujú silnou spoločenskou, hospodárskou, sociálnou alebo kultúrnou väzbou k územnej pôsobnosti Vlabinvest APB.“

Cieľ tohto pravidla prednosti spočíva v tom, aby sa vyhovel dopytu po nehnuteľnostiach na strane najchudobnejšieho autochtónneho obyvateľstva v regióne so špecifickými problémami na trhu s nehnuteľnosťami. ...“

- 9 Rovnaké pravidlo prednosti sa tiež zaviedlo v § 17 druhom až šiestom odseku Besluit van de Vlaamse regering tot reglementering van het sociale huurwoningstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (nariadenie flámskej vlády o regulácii systému sociálneho nájomného na vykonanie hlavy VII flámskeho zákonníka o bytoch) z 12. októbra 2007 (*Moniteur belge* zo 7. decembra 2007, s. 60428, ďalej len „nariadenie z 12. októbra 2007“).

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 10 Fremoluc so sídlom v Belgicku uzatvorila 9. februára 2015 ako kupujúca s predajcami, spoločníkmi De Knop, ktorí majú bydlisko v tom istom členskom štáte, zmluvu o kúpe viacerých pozemkov nachádzajúcich sa v provincii Flámsky Brabant (Belgicko) s odkladnou doložkou neuplatnenia zákonných predkupných práv. Vlabinvest APB, poverená politikou v oblasti pozemkov a bývania v tejto provincii, uplatnila toto právo a tieto pozemky nadobudla 14. júla 2015, pričom ich následne 31. júla 2015 predala VMSW, ktorá jej postúpila vecné právo zriadiť stavbu na týchto pozemkoch k rovnakému dátumu.
- 11 Fremoluc podala na vnútroštátny súd Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Holandskojazyčný prvostupňový súd Brusel, Belgicko) žalobu, v ktorej žiadala, aby zmluvy uzavreté Vlabinvest APB 14. a 31. júla 2015 boli zrušené a aby bolo rozhodnuté, že zmluva z 9. februára 2015 vyvoláva všetky svoje účinky. Tvrdí najmä, že zmluva zo 14. júla 2015 vychádza z nezákonného dôvodu, ktorý spôsobuje jej absolútnu neplatnosť, pretože politika v oblasti pozemkov, ktorej vykonaním je poverená Vlabinvest APB, stanovuje pravidlo prednosti, ktoré je v rozpore s článkami 21, 45, 49 a 63 ZFEÚ, ako aj článkami 22 a 24 smernice 2004/38.
- 12 Vlabinvest APB, VMSW a Flámsky región sa naopak domnievajú, že tieto ustanovenia sa v prejednávanej veci neuplatňujú, keďže všetky prvky sporu vo veci samej sú obmedzené len na jeden členský štát, teda na Belgicko. Dodávajú, že toto pravidlo prednosti sa môže uplatniť len v štádiu pridelovania pozemkov a bytov, ktorých sa bude týkať projekt sociálneho bývania agentúry Vlabinvest APB. Prípadné uvedené obmedzenie je teda irelevantné v štádiu sporu vo veci samej, ktorý sa týka nadobudnutia stavebných pozemkov na uskutočnenie tohto projektu.
- 13 Vnútroštátny súd sa však domnieva, že napriek tomu, že všetky skutkové okolnosti sporu vo veci samej sa obmedzujú na vnútroštátnu sféru Belgicka, tento spor nie je zbavený akejkoľvek väzby na situáciu, na ktorú sa vzťahuje právo Únie. Najmä úprava obsahujúca pravidlo prednosti spochybnená spoločnosťou Fremoluc má mnoho podobného s úpravou vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 8. mája 2013, Libert a i. (C-197/11 a C-203/11, EU:C:2013:288). S odkazom na body 33 až 35 tohto rozsudku vnútroštátny súd uvádza, že toto pravidlo sa zrejme dotýka občanov a podnikov z iných členských štátov a že v prípade zrušenia zmlúv zo 14. a 31. júla 2015 uvedené pravidlo nebude uplatnené pri predaji alebo prenájme pozemkov a postavených nehnuteľností na bývanie. Vnútroštátny súd však nevyklučuje, že Súdny dvor rozhodne, že právo Únie nie je uplatniteľné na spor vo veci samej.

- 14 Za týchto podmienok Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Holandskojazyčný prvostupňový súd Brusel) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Majú sa články 21, 45, 49 a 63 [ZFEÚ] a články 22 a 24 [smernice 2004/38] vykladať v tom zmysle, že bránia takej úprave, podľa ktorej verejný orgán uskutočňuje rozvoj pozemkov s cieľom ponúkať na trhu na predaj alebo prenájom pozemky a nehnuteľnosti na bývanie za výhodných podmienok prednostne osobám, ktoré sa vyznačujú silnou spoločenskou, hospodárskou, sociálnou alebo kultúrnou väzbou k územnej pôsobnosti tohto orgánu, pričom platia ako v prípade

- [provinčného nariadenia z 25. februára 2014] v spojení s
 - § 2/2 [nariadenia z 29. septembra 2006] a § 17 druhým až šiestym odsekom [nariadenia z 12. októbra 2007]
 - podmienky týkajúce sa príjmov, ktoré tieto osoby môžu v prevažnej miere splniť?“
- 15 Dňa 9. marca 2018 Vlabinvest APB a VMSW podali odvolanie proti rozhodnutiu vnútroštátneho súdu. Rozsudkom z 24. apríla 2018 sa Hof van beroep te Brussel (Odvolací súd Brusel, Belgicko), ktorý sa vzhľadom na devolučný účinok odvolania podľa vnútroštátneho práva stal príslušným na prerokovanie veci, rozhodol zachovať návrh na začatie prejudiciálneho konania.

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 16 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 21, 45, 49 a 63 ZFEÚ, ako aj články 22 a 24 smernice 2004/38 majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá priznáva prednostné právo verejnej agentúre poverenej politikou v oblasti pozemkov a bývania na nadobudnutie stavebných pozemkov, na ktorých sa má vybudovať sociálne bývanie, a stanovuje, že toto bývanie bude pridelené podľa pravidla prednosti založeného na silnej väzbe, ktorú majú prípadní nadobúdatelia s územím, ktoré patrí do územnej pôsobnosti tejto agentúry.
- 17 Vlabinvest APB, VMSW a Flámsky región tvrdia, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný z dôvodu, že spor vo veci samej nemá žiadnu súvislosť s právom Únie, čo Fremoluc, česká vláda a Európska komisia popierajú.
- 18 Na úvod je potrebné konštatovať, že návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu ustanovení Zmluvy o FEÚ upravujúcich voľný pohyb osôb, slobodu usadiť sa a voľný pohyb kapitálu, ako aj aktov prijatých na vykonanie týchto ustanovení v situácii, v ktorej sú, ako uvádza aj samotný vnútroštátny súd, všetky skutočnosti sporu vo veci samej obmedzené len na jeden členský štát. Podľa ustálenej judikatúry Súdného dvora sa však tieto ustanovenia Zmluvy o FEÚ, ako aj akty prijaté na ich vykonávanie neuplatnia na situáciu, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na jeden členský štát (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. mája 2013, Libert a i., C-197/11 a C-203/11, EU:C:2013:288, bod 33 a citovanú judikatúru, ako aj z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 47 a citovanú judikatúru).
- 19 Ako pripomenul Súdny dvor, zatiaľ čo v konaní o nesplnenie povinnosti Súdny dvor overuje, či napadnuté vnútroštátne opatrenie môže vo všeobecnosti odradiť hospodárske subjekty z iných členských štátov od toho, aby využívali dotknuté základné slobody, v prejudiciálnom konaní má Súdny dvor naopak za úlohu pomôcť vnútroštátnemu súdu pri vyriešení konkrétneho sporu, ktorý prejednáva, čo predpokladá, že na uvedené slobody sa možno v uvedenej veci odvolávať, a teda je preukázané, že uvedené slobody sa na tento spor uplatňujú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 49, a uznesenie z 31. mája 2018, Bán, C-24/18, neuvverejnené, EU:C:2018:376, bod 22).

- 20 V bodoch 50 až 53 rozsudku z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten (C-268/15, EU:C:2016:874), Súdny dvor pripomenul štyri prípady, v ktorých by na vyriešenie sporov vo veci samej mohlo byť potrebné vyložiť ustanovenia zmlúv týkajúce sa základných slobôd aj napriek tomu, že všetky okolnosti uvedených sporov sa obmedzujú na vnútroštátnu sféru jedného členského štátu, čo by ho viedlo k tomu, aby vyhlásil návrhy na začatie prejudiciálneho konania za prípustné.
- 21 Súdny dvor ďalej spresnil, že v týchto štyroch prípadoch nemôže usudzovať, pokiaľ vnútroštátny súd neuvedie aj iné skutočnosti okrem tých, že sporná vnútroštátna právna úprava sa bez rozdielu uplatňuje na štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu a štátnych príslušníkov iných členských štátov, že návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu ustanovení Zmluvy o FEÚ o základných slobodách je preň nevyhnutný na to, aby mohol prijať rozhodnutie v prejednávanej veci. Konkrétne skutočnosti, ktoré môžu vytvoriť súvislosť medzi predmetom alebo okolnosťami sporu, v ktorom sa všetky okolnosti obmedzujú na vnútroštátnu sféru dotknutého členského štátu, a tieto ustanovenia musia vyplývať z rozhodnutia vnútroštátneho súdu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 54, uznesenia z 27. apríla 2017, Emmea a Commercial Hub, C-595/16, neuvyverejnené, EU:C:2017:320, bod 18, a z 31. mája 2018, Bán, C-24/18, neuvyverejnené, EU:C:2018:376, bod 17).
- 22 Súdny dvor dodal, že v situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej sa všetky skutočnosti obmedzujú na vnútroštátnu sféru jedného členského štátu, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby Súdnemu dvoru v súlade s článkom 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora poskytol vysvetlenie toho, akú súvislosť má spor, ktorý prejednáva, napriek jeho čisto vnútroštátnej povahe s ustanoveniami práva Únie o základných slobodách, takže požadovaný výklad v prejudiciálnom konaní je preň nevyhnutný na rozhodnutie tohto sporu (rozsudok z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 55, a z 8. decembra 2016, Eurosaneamientos a i., C-532/15 a C-538/15, EU:C:2016:932, bod 47, ako aj uznesenie z 31. mája 2018, Bán, C-24/18, neuvyverejnené, EU:C:2018:376, bod 18).
- 23 Treba zdôrazniť, že tieto požiadavky sa tiež odzrkadľujú v odporúčaniach Súdneho dvora Európskej únie pre vnútroštátne sudy pri podávaní návrhov na začatie prejudiciálnych konaní (Ú. v. EÚ C 439, 2016, s. 1).
- 24 V prejednávanej veci je potrebné v prvom rade uviesť, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania neobsahuje žiadnu zmienku o tom, že na situáciu, o ktorú ide vo veci samej, sa môžu vzťahovať prípady stanovené judikatúrou vyplývajúcou z rozsudkov z 5. decembra 2000, Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663), a z 18. októbra 1990, Dzodzi (C-297/88 a C-197/89, EU:C:1990:360), pripomenutou v bodoch 52 a 53 rozsudku z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten (C-268/15, EU:C:2016:874). Konkrétne, vnútroštátny súd neuvádza, že podľa belgického práva má povinnosť priznať spoločnosti Fremoluc rovnaké práva ako tie, ktoré štátnemu príslušníkovi iného členského štátu v rovnakej situácii plynú z práva Únie, ani že by sa ustanovenia tohto práva mali uplatňovať podľa belgických právnych predpisov.
- 25 Ďalej je potrebné uviesť, že spor vo veci samej smeruje k zrušeniu zmluvy o predaji pozemkov nachádzajúcich sa v Belgicku, uzavretej medzi vlastníkmi s bydliskom v Belgicku a verejnou agentúrou tohto istého členského štátu, ako aj nasledujúcich zmlúv uzatvorených medzi verejnými agentúrami tohto istého štátu, a ide o konkrétny spor občianskeho práva, takže môže viesť len k rozhodnutiu uplatniteľnému medzi účastníkmi konania. Za týchto podmienok sa na prejednávanú vec nevzťahuje prípad uvedený v rozsudku z 8. mája 2013, Libert a i. (C-197/11 a C-203/11, EU:C:2013:288), na ktorý odkazuje vnútroštátny súd.
- 26 Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa na Súdny dvor obrátil Ústavný súd Belgicka v rámci konania o neplatnosť ustanovení, ktoré sa uplatňujú nielen na vnútroštátnych štátnych príslušníkov, ale takisto na štátnych príslušníkov iných členských štátov, čo znamená, že rozhodnutie, ktoré uvedený súd prijme na základe rozsudku Súdneho dvora, bude mať účinky aj voči štátnym

príslušníkom iných členských štátov. Z toho vyplýva, že na návrh na začatie prejudiciálneho konania sa nevzťahuje ani prípad uvedený v bode 51 rozsudku z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten (C-268/15, EU:C:2016:874).

- 27 Napokon zostáva určiť, či by sa na návrh na začatie prejudiciálneho konania mohol vzťahovať prípad vyplývajúci z judikatúry vychádzajúcej z rozsudku z 1. júna 2010, Blanco Pérez a Chao Gómez (C-570/07 a C-571/07, EU:C:2010:300), pripomenutej v bode 50 rozsudku z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten (C-268/15, EU:C:2016:874). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že prípustnosť takéhoto návrhu podlieha požiadavkám vyplývajúcim z bodov 54 a 55 tohto rozsudku.
- 28 Z týchto požiadaviek vyplýva, že na konštatovanie existencie takej väzby nestačí samotné tvrdenie vnútroštátneho súdu, podľa ktorého nemožno vylúčiť, že štátni príslušníci usadení v iných členských štátoch mali alebo stále majú záujem využiť ustanovenia práva Únie týkajúce sa základných slobôd na účely vykonania činností na území členského štátu, ktorý vydal predmetnú vnútroštátnu právnu úpravu, a teda podľa ktorého táto právna úprava uplatňujúca sa bez rozdielu na vnútroštátnych štátnych príslušníkov a štátnych príslušníkov iných členských štátov môže mať účinky, ktoré nie sú obmedzené na tento členský štát.
- 29 V skutočnosti z návrhu na začatie prejudiciálneho konania musia vyplývať konkrétne skutočnosti, teda nie hypotetické, ale nepochybné indície, ako sú sťažnosti alebo žaloby hospodárskych subjektov so sídlom v iných členských štátoch, alebo ktoré sa týkajú štátnych príslušníkov týchto štátov, ktoré umožňujú pozitívne preukázať existenciu požadovanej väzby. Konkrétnejšie, vnútroštátny súd sa nesmie uspokojiť s tým, že predloží Súdnemu dvoru dôkazy, ktoré umožňujú nevylúčiť existenciu takejto väzby alebo ktoré – posudzované abstraktne – by mohli predstavovať nepriame dôkazy v tomto zmysle, ale naopak, musí poskytnúť objektívne a jednoznačné nepriame dôkazy, ktoré umožnia Súdnemu dvoru overiť existenciu uvedenej väzby (pozri analogicky rozsudky zo 6. októbra 2016, Tecnoedi Costruzioni, C-318/15, EU:C:2016:747, body 20 a 22, a z 19. apríla 2018, Oftalma Hospital, C-65/17, EU:C:2018:263, body 39 a 40).
- 30 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania však len uvádza, že pravidlo prednosti, o ktoré ide vo veci samej, sa zrejme týka štátnych príslušníkov a podnikov z iných členských štátov bez toho, aby uviedol takéto konkrétne dôkazy. Vnútroštátny súd konkrétne neuvádza nijaký dôkaz, ktorý by umožnil potvrdiť záujem štátnych príslušníkov iných členských štátov, ako sú konkurenti spoločnosti Fremoluc, využívať základné slobody, o ktoré ide vo veci samej.
- 31 Z toho vyplýva, že žiaden zo štyroch prípadov uvedených v bode 20 tohto rozsudku, v ktorých mohol byť na rozhodnutie sporu potrebný výklad ustanovení Zmlúv týkajúcich sa základných slobôd, sa nemôže uplatniť v kontexte prejednávanej veci. Pokiaľ ide o články 22 a 24 smernice 2004/38, treba pripomenúť, že tieto články upravujú len podmienky vstupu a pobytu občana Únie v iných členských štátoch ako v členskom štáte, ktorého je štátnym príslušníkom (rozsudok z 5. júna 2018, Coman a i., C-673/16, EU:C:2018:385, bod 20 a citovaná judikatúra). Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania však nevyplýva, že spor vo veci samej sa týka štátnych príslušníkov iných členských štátov ako Belgicka.
- 32 Za týchto podmienok uvedený návrh nepreukazuje existenciu väzby medzi predmetom alebo okolnosťami sporu vo veci samej, ktorej všetky okolnosti sa obmedzujú len na jeden členský štát, a článkami 21, 45, 49 a 63 ZFEÚ, ako aj článkami 22 a 24 smernice 2004/38, ktorých výklad sa požaduje.
- 33 Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné konštatovať, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný.

O trovách

- 34 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Holandskojazyčný prvostupňový súd Brusel, Belgicko) z 19. mája 2017 je neprípustný.

Podpisy